



# MONITORUL OFICIAL

## AL

### ROMÂNIEI

PARTEA I

Anul V — Nr. 175

LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 23 iulie 1993

#### SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		și garantării unor credite externe, precum și a contractării unor împrumuturi de stat . . . . .	
42. — Decizie cu privire la constituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1991 privind regimul investițiilor străine, ca urmare a eliminării art. 30 <sup>1</sup> din proiectul respectiv	1—2		3—5
43. — Decizie cu privire la constituționalitatea unor prevederi din Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării		REPUBLICĂRI	
		Decretul-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri . . . . .	5—7

## DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

#### DECIZIE

**cu privire la constituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1991 privind regimul investițiilor străine, ca urmare a eliminării art. 30<sup>1</sup> din proiectul respectiv**

Curtea Constituțională a fost sesizată, la data de 30 iunie 1993, de către 52 deputați, respectiv de domnii Ion Diaconescu, Ion Rațiu, Constantin Ionescu, Gavril Dejeu, Cornel Sturza Popovici, Aurelian Paul Alecu, Florian Ion-Angelo, Vasile Gheorghe Victor Pop, Ion Hui, Emilian Bratu, Tudor Gavril Dunca, Costel Păunescu, Valentin Argeșanu, George Stănescu, Petre Dugulescu, Viorel Pavel, Remus-Constantin Opreș, Sorin Victor Lepșa, Mihai Nica, Ion Corniță, Otto-Ernest Weber, Cornel Protopopescu, Valentin Vasilescu, Ioan Victor Pica, Teodor Vintilescu, Liviu Neculai Marcu, Niculae Cerveni, Alexandru Simionovici, Mircea Ioan Popa, Ioan Mureșan, Gabriel Țepelea, Gheorghe Cristea, Varujan Vosganian, Mircea Ciumara, Barbu Pițigoi, Călin Emil Anastasiu, Romulus Ioan Joca, Vasile Mândroviceanu, George Crin Laurențiu Antonescu, Stelian Tănase, Alexandru Athanasiiu, Petru

Lițiu, Dorel Coc, Horia Mircea Rusu, doamna Smaranda Dobrescu, domnii Emil Livius Nicolae Putin și Dinu Patriciu, doamna Teodora Bertzi, domnii Ion Berciu, Mihail Bucur, Victor Babiuc și Radu Mircea Berceanu asupra neconstituționalității eliminării art. 30<sup>1</sup> din proiectul Legii de modificare și completare a Legii nr. 35/1991, în forma adoptată de Camera Deputaților.

În sesizare, grupul de deputați susține, în esență, că prin neadoptarea articolului respectiv, care ar fi dat posibilitate investitorilor străini să dobândească dreptul de proprietate asupra terenurilor, s-a creat confuzie și a fost distorsionat spiritul legii, prin echivalarea eliminării art. 30<sup>1</sup> cu legiferarea interdicției de dobândire în proprietate de terenuri de către societățile comerciale, persoane juridice române, cu capital străin, în întregime sau parțial.

Curtea Constituțională constată că sesizarea s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 144 lit. a) din Constituție și ale art. 17 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

Potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 s-a solicitat celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, punctul lor de vedere în legătură cu sesizarea primită.

În punctul de vedere al Camerei Deputaților se apreciază că sesizarea este neîntemeiată deoarece eliminarea unui text din proiectul de lege se poate face numai în cadrul procedurii de adoptare a acestuia. După epuizarea acestei proceduri — când proiectul devine lege, potrivit art. 144 lit. a) din Constituție —, legea poate face obiectul controlului de constituționalitate la Curtea Constituțională, dar numai pentru prevederile pe care le conține și care reprezintă voința legiuitorului.

În punctul de vedere al Guvernului se arată, în esență, că ceea ce face obiectul controlului constituțional este exclusiv forma finală a legii adoptate de Parlament și că, în sesizare, nu se pune în discuție un aspect de neconstituționalitate, de competența Curții, ci o problemă de interpretare și aplicare a legii de competența, după caz, a autorității legiuitoare sau a instanțelor judecătorești de drept comun.

Senatul nu a comunicat punctul său de vedere.

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând sesizarea grupului de deputați, punctele de vedere ale Camerei Deputaților și Guvernului, precum și concordanța dintre aspectele criticate și dispozițiile constituționale, reține următoarele :

Competența sa este determinată de art. 144 din Constituție și de Legea nr. 47/1992, cu deosebire art. 12 și 13.

Potrivit art. 144 lit. a) din Constituție, Curtea „se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora...”, formulare care este folosită și de art. 13 alin. (1), lit. A) a) și art. 17 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

Având în vedere considerentele expuse,

văzând și dispozițiile art. 144 lit. a) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și prevederile art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE :

Constată că soluționarea sesizării nu este de competența Curții Constituționale, nefiind vorba de un text de lege adoptat de Parlament.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*Deliberarea a avut loc la data de 8 iulie 1993 și la ea au participat Vasile Gionea, președinte, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Miklós Fazakas, Ion Filipescu, Antonie Iorgovan, Ioan Muraru, Florin Bucur Vasilescu și Victor-Dan Zlătescu, judecători.*

PREȘEDINTELE  
CURȚII CONSTITUȚIONALE,  
prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,  
Constantin Burada

București, 8 iulie 1993.

Nr. 42.

De asemenea, art. 12 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 face precizarea „Curtea Constituțională poate fi sesizată pentru cazurile expres și limitativ prevăzute de art. 144 din Constituție și în condițiile stabilite potrivit prezentei legi”.

Din aceste dispoziții legale rezultă, în mod clar, că este vorba de controlul constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, ceea ce presupune că legea a fost adoptată de Parlament, în forma în care a fost adoptată, iar nu de un text dintr-un proiect de lege sau un amendament propus Parlamentului, dar care nu a fost adoptat de acesta, deoarece în ultima situație nu este vorba de un text de „lege”.

Drept urmare, Curtea Constituțională nu este competentă să verifice constituționalitatea textelor din proiectele de legi, propunerile legislative și amendamentele prezentate Parlamentului, dar neadoptate de acesta, așa cum este în cazul sesizării privitoare la art. 30<sup>1</sup> din proiectul de lege care, prin adoptarea de Parlament în forma adoptată, a devenit „Legea de modificare și completare a Legii nr. 35/1991 privind investițiile străine”.

În legătură cu problema referitoare la semnificația eliminării art. 30<sup>1</sup> din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1991 privind regimul investițiilor străine, pentru interpretarea acestei legi, anume dacă din eliminarea menționată rezultă ori nu interdicția pentru societatea comercială română, cu capital străin total ori numai parțial, de a avea în proprietate terenuri situate în România, această problemă este de interpretare și aplicare a legii și se soluționează, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, de către organul competent chemat să aplice legea, astfel încât semnificația menționată în sesizare nu poate fi reținută.

Pentru motivele arătate, neadoptarea de către Parlament a art. 30<sup>1</sup> din proiectul de lege, devenit Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 35/1991 privind regimul investițiilor străine, precum și semnificația ori consecințele acestei neadoptări nu se încadrează în noțiunea constituționalității „...legilor, înainte de promulgarea acestora” și deci nu intră în competența Curții Constituționale.

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

## D E C I Z I E

**cu privire la constituționalitatea unor prevederi din Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe, precum și a contractării unor împrumuturi de stat**

Curtea Constituțională a fost sesizată, la data de 1 iulie 1993, de către 55 deputați, respectiv de domnii Mircea Ciumara, Gabriel Țepelea, Florian Ion-Angelo, Vasile Lupu, Mircea Ioan Popa, Mihail Bucur, Cornel Sturza Popovici, Gavril Dejeu, George Stănescu, Alexandru Simionovici, Ion Corniță, Ioan Victor Pica, Teodor Vintilescu, Otto-Ernest Weber, Ion Hristu, Niculae Cerveni, Tudor Gavril Dunca, Gheorghe Comănescu, Costel Păunescu, Emil-Teodor Popescu, Valentin Argeșanu, Viorel Pavel, Vasile Gheorghe Victor Pop, Emil Cojocaru, George Iulian Stancov, Gheorghe Cristea, Victor Boștinăru, Corneliu-Constantin Ruse, Mihai Chiriac, Dragoș Enache, Ioan Timiș, Nicolae Alexandru, Viorel Lixăndroi, Bogdan Marinescu, Vasile Nistor, Doru Viorel Ursu, Florian Bercea, Teodor Lupuțiu, Emil Boroș, Alexandru Brezniceanu, Ion Gurău, Dumitru Moinescu, Lázár Madaras, Stefan Sinkó, Francisc Băranyi, Ion Dobrescu, Emilian Bratu, Mihail Nica, Constantin-Șerban Rădulescu Zonner, Sorin Victor Lepșa, Vasile Bran, Sergiu George Rizescu, Ion Diaconescu, Constantin Ionescu și Ion Rațiu, asupra neconstituționalității prevederilor art. 1 lit. a), g), e) și f) și ale art. 4 din Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe, precum și a contractării unor împrumuturi de stat.

În sesizare, grupul de deputați arată, în esență, că prevederile art. 1 prin care se abilitază Guvernul să rectifice bugetul de stat pe anul 1993 și să acorde contribuții de la buget pentru salarizarea personalului de cult din țară și a personalului deservent al cultului ortodox care își desfășoară activitatea în străinătate sunt neconstituționale întrucât, pe de o parte, contravin prevederilor art. 62 alin. (2) lit. b) din Constituție, referitoare la aprobarea și modificarea bugetului de stat, iar pe de altă parte, reprezintă o delegare legislativă într-un domeniu ce ține de legea organică, respectiv Legea nr. 14/1991, ceea ce este contrar art. 114 alin. (1) din Constituție.

Se mai arată în sesizare că abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe pentru elaborarea de norme speciale privind călătoria cu metroul echivalează cu scoaterea acestui mijloc de transport local din competența autorității administrației publice locale a municipiului București, ceea ce încalcă prevederile Legii organice nr. 69/1991 — Legea administrației publice locale.

Se apreciază că și abilitarea Guvernului pentru ratificarea unor acorduri financiar-bancare care prezintă urgențe, precum și pentru plata cotizațiilor statului român la organisme și organizații internaționale este neconstituțională, întrucât această activitate face parte din atribuțiile cu caracter organic de control și aprobare a acțiunii Guvernului pe plan internațional și care, deci, nu poate fi delegată.

De asemenea, în sesizarea grupului de deputați se mai susține că art. 4 al legii sus-menționate, prin care Guvernul este autorizat să contracteze împrumuturi de

stat în contul datoriei publice în limita sumei de 500 miliarde lei, este neconstituțional, întrucât mărește deficitul bugetar aprobat și deci constituie o modificare a bugetului făcută altfel decât potrivit art. 62 alin. (2) lit. b) din Constituție.

Curtea Constituțională, în temeiul art. 3 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată că este competentă să soluționeze sesizarea care s-a făcut cu respectarea prevederilor art. 144 lit. a) din Constituție și ale art. 17 alin. (1) din Legea nr. 47/1992.

Potrivit art. 19 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 s-a solicitat celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, punctul lor de vedere în legătură cu sesizarea primită.

În punctul de vedere al Camerei Deputaților, în legătură cu abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe pentru rectificarea bugetului de stat și de a acorda contribuții de la bugetul de stat pentru salarizarea personalului unităților de cult se arată, în esență, că, potrivit art. 62 alin. (2) lit. b) din Constituție, numai aprobarea bugetului de stat și a legilor rectificative intră în competența ședinței comune a Camerelor, pe când legea de delegare legislativă în materie bugetară se adoptă cu procedura obișnuită, prin dezbateră și votarea ei separată în fiecare Cameră. Abilitarea acordată privește exclusiv actualizarea bugetului în raport cu modificările intervenite în structura veniturilor și a cheltuielilor, urmând ca ordonanțele ce vor fi emise să fie supuse aprobării Camerelor după procedura instituită de art. 1 pct. 2 și art. 44—52 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului. În ce privește abilitarea Guvernului de a actualiza nivelul contravențiilor la normele privind disciplina bugetară, financiară, fiscală, gestionară și călătoria cu metroul, în punctul de vedere al Camerei Deputaților se arată că delegarea legislativă acordată este constituțională, contravențiile respective fiind instituite la nivel de lege, iar metroul constituind o instituție de utilitate publică față de care nu se poate nega și competența Guvernului. De asemenea, se arată că nici abilitarea Guvernului de a ratifica sau a aproba acorduri financiar-bancare urgente și pentru plata cotizațiilor statului la organisme și organizații internaționale nu este contrară prevederilor Constituției, întrucât ratificarea acestor acorduri nu face parte, potrivit art. 72 alin. (3) din Constituție, din domeniul legilor organice.

În ce privește prevederile art. 4 din legea sus-menționată, în punctul de vedere al Camerei Deputaților se arată că ele sunt constituționale, deoarece nu reprezintă o modificare a cuantumului datoriei publice, ci o limită a împrumuturilor ce pot fi contractate în contul acestei datorii.

În punctul de vedere al Guvernului se arată, de asemenea, că prevederile considerate ca neconstituționale nu contravin Constituției, întrucât abilitarea de a rectifica bugetul poate fi acordată numai printr-o lege adoptată după procedura legislativă obișnuită, nu

în cadrul ședinței comune a Camerelor care, potrivit art. 62 alin. (2) din Constituție, privește exclusiv adoptarea și rectificarea bugetului. De asemenea, abilitarea pentru acordarea de contribuții personalului de cult este constituțională, întrucât, ca urmare a acestor contribuții, personalul respectiv nu se include în sfera salariilor unităților bugetare și deci nu constituie un aspect de domeniul legii salarizării, care reprezintă o lege organică, așa cum se susține în sesizare. De asemenea, Guvernul arată că abilitarea referitoare la actualizarea nivelului amenzilor contravenționale legate de activitatea metroului este constituțională, ținând seama de faptul că ele au fost instituite prin Decretul nr. 314/1980, iar Regia de Exploatare a Metroului București este de interes național, nu local. În ce privește ratificarea unor acorduri financiar-bancare, se arată că abilitarea acordată nu este contrară Constituției, fiind o problemă de domeniul legii ordinare.

În legătură cu art. 4 se arată, în punctul de vedere al Guvernului, că prevederea este constituțională, întrucât nu constituie o delegare legislativă, ci o reglementare distinctă.

Senatul nu a comunicat punctul său de vedere.

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ,

examinând sesizarea grupului de deputați, punctele de vedere ale Camerei Deputaților și Guvernului, precum și concordanța dintre textele legale a căror constituționalitate a fost contestată și dispozițiile Constituției, reține următoarele :

Verificând conținutul sesizării cu legea a cărei constituționalitate a fost contestată se constată că, în ce privește art. 1, obiecția de neconstituționalitate se referă la prevederile de la lit. a), f), g) și h).

Art. 1 lit. a) din legea adoptată abilitază Guvernul ca prin ordonanță să rectifice bugetul de stat în funcție de modificările intervenite în structura veniturilor și a cheltuielilor, iar prevederea de la lit. h) permite acordarea prin ordonanță de contribuții de la bugetul de stat pentru salarizarea personalului unităților de cult din țară și a personalului deservent al cultului ortodox care își desfășoară activitatea în străinătate.

În sesizare se susține că, întrucât bugetul de stat se adoptă în ședința comună a Camerelor reunite, potrivit art. 62 alin. (2) lit. b) din Constituție, abilitarea Guvernului de a rectifica bugetul ar fi neconstituțională, legea prin care s-a acordat această abilitare fiind adoptată în ședința separată a fiecărei Camere, potrivit procedurii legislative obișnuite.

Această obiecție este neîntemeiată, deoarece legea de abilitare pentru rectificarea bugetului nu face parte din situațiile limitativ prevăzute de art. 62 din Constituție și de regulamentul ședințelor comune, când adoptarea legii se face în cadrul unei ședințe comune a Camerelor. Adoptarea unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative de către fiecare Cameră în parte constituie, potrivit principiului bicameralismului, procedura legislativă obișnuită, astfel încât dezbaterile și adoptarea lor în ședința comună au un caracter de excepție, constituind o procedură parlamentară de legiferare numai în cazurile expres prevăzute de Constituție și de regulament. Desigur, însă, că supunerea spre

aprobare a ordonanțelor se poate face numai cu respectarea prevederilor art. 62 din Constituție, referitoare la adoptarea bugetului de stat și a legilor rectificative în ședința comună a Camerelor Parlamentului.

În ce privește acordarea de contribuții de la bugetul de stat pentru salarizarea personalului unităților de cult, în sesizare se susține că astfel s-ar crea o nouă categorie de personal bugetar, ceea ce are drept consecință modificarea Legii salarizării nr. 14/1991, care, constituind o lege organică, nu poate fi modificată pe calea unei ordonanțe.

Acordarea unei contribuții financiare de la bugetul de stat pentru salarizarea personalului unităților de cult nu are însă semnificația includerii acestui personal în categoria salariaților unităților bugetare, întrucât unitățile de cult nu devin astfel unități bugetare, iar personalul lor nu capătă calitatea de funcționar de stat. Contribuția reprezintă doar un ajutor la care cultele sunt îndreptățite, în temeiul art. 29 alin. (5) din Constituție, potrivit căruia cultele religioase sunt autonome față de stat și se bucură de sprijinul acestuia, astfel încât obiecțiunea formulată este neîntemeiată.

Cu referire la actualizarea nivelului contravențiilor la normele legale privind disciplina bugetară, financiară, fiscală, gestionară, precum și la normele privind călătoria cu metroul, în sesizare se susține că abilitarea acordată ar fi neconstituțională întrucât încalcă domeniul autonomiei locale și prevederile Legii administrației publice locale nr. 69/1991, care este o lege organică, întrucât metroul face parte din categoria transporturilor locale, existând numai în municipiul București.

Amenzile contravenționale în acest domeniu sunt stabilite însă prin Decretul nr. 314/1980, astfel încât nu pot fi modificate decât tot printr-un act de nivelul legii. În plus, nu se poate nega competența legiuitorului de a stabili contravenții pentru întărirea ordinii publice și asigurarea securității cetățenilor în prestarea unui serviciu public cum este metroul.

În legătură cu abilitarea legislativă acordată prin art. 1 lit. g) pentru ratificarea sau aprobarea unor acorduri financiar-bancare la care este parte, după caz, România, Guvernul sau Banca Națională a României și pentru plata cotizațiilor statului român la organisme și organizații internaționale, în sesizare se arată că textul este neconstituțional întrucât ar face parte din atribuțiile cu caracter organic, de control și aprobare a activității Guvernului pe plan internațional.

Așa cum s-a precizat în punctul de vedere al Guvernului, abilitarea acordată privește exclusiv acorduri financiar-bancare urgente, nu ratificarea de tratate internaționale încheiate, în numele României, de Președintele țării. Cu referire la aceste acorduri, potrivit art. 72 din Constituție, ele nu fac parte din categoria legilor organice, astfel încât aprobarea lor făcându-se printr-o lege ordinară, implicit delegarea legislativă este constituțională, fiind conformă art. 114 alin. (1) din Constituție.

În sesizarea grupului de deputați se mai arată că art. 4 este neconstituțional întrucât, în esență, încalcă principiul neretroactivității legilor și modifică prevederile bugetului de stat pe calea unei legi ce nu a fost adoptată potrivit art. 62 alin. (2) lit. b) din Constituție.

Se observă însă că prevederile art. 4 nu au efecte retroactive, întrucât autorizarea pe care o instituie este numai pentru viitor. De asemenea, actualizarea nivelului datoriei publice urmează a se realiza pe calea ordonanței rectificative emise potrivit art. 1 lit. a), art. 4 constituind numai o limită maximă de contractare a împrumuturilor în contul datoriei publice, ceea ce este de nivelul legii ordinare, adoptate potrivit procedurii legislative obișnuite.

Având în vedere considerentele expuse, văzând și dispozițiile art. 114 alin. (1) și ale art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și prevederile art. 20 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Constată că dispozițiile art. 1 lit. a), f), g) și h) și ale art. 4 din Legea privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și autorizarea contractării și garantării unor credite externe, precum și a contractării unor împrumuturi de stat sunt constituționale.

2. Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

*Deliberarea a avut loc la data de 8 iulie 1993 și la ea au participat Vasile Gionea, președinte, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Miklós Fazakas, Ion Filipescu, Antonie Iorgovan, Ioan Muraru, Florin Bucur Vasilescu și Victor-Dan Zlătescu, judecători.*

PREȘEDINTELE

CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. dr. VASILE GIONEA

Magistrat-asistent,

Constantin Burada

București, 8 iulie 1993.

Nr. 43.

## REPUBLICĂRI

### DECRETUL - LEGE Nr. 118/1990 \*)

**privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri**

Art. 1. — Constituie vechime în muncă și se ia în considerare la stabilirea pensiei și a celorlalte drepturi ce se acordă, în funcție de vechimea în muncă, timpul cât o persoană, după data de 6 martie 1945, pe motive politice :

a) a executat o pedeapsă privativă de libertate în baza unei hotărâri judecătorești rămasă definitivă sau a fost lipsită de libertate în baza unui mandat de arestare preventivă pentru infracțiuni politice ;

b) a fost privată de libertate în locuri de deținere în baza unor măsuri administrative sau pentru cercetări de către organele de represiune ;

c) a fost internată în spitale de psihiatrie ;

d) a avut stabilit domiciliu obligatoriu ;

e) a fost strămutată într-o altă localitate.

De aceleași drepturi beneficiază și persoana care :

a) a fost deportată în străinătate după 23 august 1944 ;

b) a fost constituită în prizonier de către partea sovietică după data de 23 august 1944 ori, fiind consti-

tuită ca atare, înainte de această dată, a fost reținută în captivitate după încheierea armistițiului.

Fiecare an de detenție sau internare pentru situațiile de la alin. 1 și 2 se consideră ca vechime în muncă un an și șase luni.

Perioadele prevăzute la alin. 1 lit. d) și e) constituie vechime în muncă dacă persoanele în cauză fac dovada că nu au putut să se încadreze în muncă în funcții pentru care aveau pregătirea profesională.

Se consideră vechime în muncă și perioada în care o persoană aflată în una din situațiile prevăzute la alin. 1 nu s-a putut încadra ca urmare a unei invalidități de gradul I sau II survenite în timpul în care s-a aflat în acea situație sau ulterior, dacă dovedește că aceasta s-a produs din cauza ori în legătură cu persecuția la care a fost supusă.

Perioadele prevăzute în prezentul articol constituie și vechime neîntreruptă în muncă și în aceeași unitate și intră în calculul acestor vechimi.

\*) Republicat în temeiul art. IV din Legea nr. 53 din 7 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 12 iulie 1993, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Articolele 3, 4, 5, 6 și 18 sunt reproduse astfel cum au fost modificate și introduse prin Legea nr. 53/1993.

Decretul-lege nr. 118/1990, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 din 9 aprilie 1990, a mai fost republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 28 septembrie 1991, și modificat prin Legea nr. 22 din 12 martie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 martie 1992.



Art. 2. — De prevederile art. 1 beneficiază și persoanele care au decizii de pensionare.

În cazul celor decedați, urmașii acestora au dreptul la pensie de urmaș în condițiile legii, cu luarea în calcul a vechimilor stabilite potrivit prezentului decret-lege.

Art. 3. — (1)\*) Persoanele care s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 1, cu excepția celor care se încadrează în situația prevăzută la lit. d), au dreptul la o indemnizație lunară de 2.000 lei pentru fiecare an de detenție, internare abuzivă în spitalele psihiatrice, strămutare, deportare sau prizonierat, indiferent dacă sunt sau nu pensionate.

(2)\*) Persoanele care s-au aflat în situația prevăzută la art. 1 lit. d) au dreptul la o indemnizație lunară de 1.700 lei pentru fiecare an de domiciliu obligatoriu, indiferent dacă sunt sau nu pensionate.

(3) În funcție de evoluția prețurilor și tarifelor, se indexează indemnizațiile prevăzute la alin. (1) și (2) prin hotărâre a Guvernului.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (1) și (2) beneficiază, în mod gratuit, de asistență medicală și medicamente în unitățile sanitare de stat.

Art. 4. — (1) Soțul celui decedat, dispărut sau exterminat în timpul detenției, internării abuzive în spitale psihiatrice, deportării sau prizonieratului are dreptul la o indemnizație lunară neimpozabilă de 10.000 lei, dacă ulterior nu s-a recăsătorit.

(2) De aceleași drepturi beneficiază și soțul celui care a decedat după ieșirea din închisoare, din spitalul de psihiatrie, după întoarcerea din deportare sau din prizonierat, dacă ulterior nu s-a recăsătorit.

(3) Această indemnizație se indexează prin hotărâre a Guvernului și se poate cumula cu orice pensie.

Art. 5. — Indemnizațiile lunare acordate în baza prezentului decret-lege nu afectează plafoanele de venituri în funcție de care se stabilesc chirile pentru locuințele din fondul locativ de stat, bursele pentru elevi și studenți și ajutoarele sociale.

Art. 6. — (1) Persoanele prevăzute la art. 1 sunt scutite de plata impozitului pe salarii, a impozitului pe clădiri și a celui pe terenuri intravilane.

(2) De asemenea, persoanele prevăzute la art. 1 vor beneficia de :

- a) transport urban gratuit cu mijloace de transport în comun aparținând unităților cu capital de stat ;
- b) șase călătorii gratuite pe clasa I. C.F.R., în fiecare an.

Art. 7. — Persoanelor care s-au aflat în situațiile prevăzute în art. 1 li se va asigura de către consiliile locale, cu prioritate, un spațiu locativ corespunzător din fondul locativ de stat, cu respectarea prevederilor legale în vigoare.

Art. 8\*\*). — Pentru stabilirea situațiilor prevăzute la art. 1 se înființează în fiecare județ și în municipiul București câte o comisie alcătuită din președinte și cel mult 6 membri.

Președintele trebuie să fie jurist. Din comisie fac parte 2 reprezentanți ai direcțiilor de muncă și protecție socială și cel mult 4 reprezentanți ai Asociației Foștilor Deținuți Politici și Victime ale Dictaturii din România.

Pentru coordonarea activității comisiilor județene, se înființează o comisie centrală alcătuită din câte un reprezentant al Ministerului Justiției, Ministerului Muncii și Protecției Sociale și 5 reprezentanți ai Asociației Foștilor Deținuți Politici și Victime ale Dictaturii din România.

Comisia centrală alege dintre membrii săi un președinte.

Comisia centrală avizează componența comisiilor județene și acordă acestora asistența necesară pentru soluționarea cauzelor cu care sunt sesizate.

Comisiile lucrează în prezența a două treimi din numărul total al persoanelor care le alcătuiesc și adoptă hotărâri cu acordul majorității membrilor prezenți.

Art. 9. — Dovedirea situațiilor prevăzute la art. 1 se face, de către persoanele interesate, cu acte oficiale eliberate de organele competente, iar în cazul în care nu este posibil aceasta, prin orice mijloc de probă prevăzut de lege.

Comisia este obligată să se pronunțe asupra cererii, în termen de cel mult 30 de zile de la sesizare, printr-o hotărâre motivată.

Împotriva hotărârii, persoana interesată sau direcțiile de muncă și protecție socială pot face contestație la tribunalul județean sau al municipiului București în termen de 15 zile de la comunicarea hotărârii către aceștia.

Hotărârea tribunalului este definitivă.

Art. 10. — Prevederile art. 1—7 se aplică, după caz, de conducerile unităților la care sunt încadrați cei în cauză, de direcțiile de muncă și protecție socială sau de consiliile locale, pe baza hotărârilor prevăzute de art. 9.

Art. 11. — De prevederile art. 1 și 2 beneficiază și persoanele care fac dovada, prin hotărâre judecătorească de constatare, că nu au putut să-și exercite profesia sau, după caz, ocupația pe perioada cât au fost urmărite de către organele de represiune din motive politice înainte de arestare.

Art. 12. — Beneficiază de prevederile prezentului decret-lege și persoanele care se repatriază și își stabilesc domiciliul în țară, precum și cetățenii români din străinătate care își schimbă domiciliul în țară, dacă s-au aflat în una din situațiile prevăzute în art. 1.

Art. 13. — Drepturile prevăzute de art. 1—3 se acordă de la data adoptării prezentului decret-lege, dar nu mai mult de un an în urmă de la data cererii prevăzute în art. 9.

Art. 14. — Prevederile prezentului decret-lege nu se aplică persoanelor condamnate pentru infracțiuni contra umanității sau celor care s-a dovedit că au desfășurat o activitate fascistă în cadrul unei organizații sau mișcări de acest fel, pe baza procedurii prevăzute la art. 8 și 9.

Art. 15. — Activitatea de secretariat pentru comisiile prevăzute la art. 8 alin. 1 se asigură de direcțiile de muncă și protecție socială, iar pentru comisia centrală, de către Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

Art. 16. — Membrii comisiilor centrale, ai comisiilor județene și a municipiului București, constituite în baza art. 8 din prezentul decret-lege, care fac parte din Asociația Foștilor Deținuți Politici și Victime ale Dictaturii din România, li se acordă o indemnizație lunară de 2.000 lei.

\*) Potrivit prevederilor art. II din Legea nr. 53/1993, indemnizațiile lunare prevăzute la art. 3 alin. (1) și (2) vor fi actualizate, ținând seama de indexările și compensările acordate în conformitate cu prevederile hotărârilor Guvernului adoptate după 1 iunie 1993.

\*\*\*) Conform art. III din Legea nr. 53/1993, comisiile înființate potrivit art. 8 din prezentul decret-lege își vor relua activitatea la intrarea în vigoare a legii sus-menționate.

Indemnizațiile nu sunt impozabile și nu afectează nivelul chiriilor.

Plata indemnizațiilor pentru membrii comisiei centrale se va face începând cu data constituirii acesteia, constatată prin procesul-verbal de înființare, iar pentru membrii comisiilor județene și a municipiului București, de la data avizării acestora de către comisia centrală și încetează în 30 de zile de la expirarea termenului de depunere a cererilor.

Plata acestor indemnizații se face de către direcția de muncă și protecție socială, modificându-se corespunzător prevederile bugetare.

Art. 17. — Cheltuielile de deplasare ale membrilor comisiei centrale se suportă de Direcția de muncă și protecție socială a municipiului București, în limita fondurilor bugetare prevăzute.

Art. 18. — Cererile pentru stabilirea drepturilor prevăzute de prezentul decret-lege se vor depune la comisiile : centrală, județeană sau a municipiului București, până la 31 decembrie 1993.

Art. 19. — Ministerul Finanțelor va aloca fondurile necesare plății drepturilor prevăzute de lege, pe baza documentației depuse de Ministerul Muncii și Protecției Sociale.

---

# ÎN ATENȚIA CITITORILOR!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are dreptul, conform prevederilor hotărârii menționate, la prima publicare a tuturor actelor normative.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege (citații, concursuri, pierderi de acte, schimbări de nume, anunțuri ale agenților economici, cereri de dobândire sau de renunțare la cetățenia română etc.), Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00—13,00 la telefon 6.11.77.02 sau direct la sediul acestuia din str. Blanduziei nr. 1, sector 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1993, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale, sunt următoarele :

	<u>lei/trimestru</u>
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	2.625
● MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	2.625
● MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	14.400
● MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	1.200
● MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	8.000
● COLECȚIA DE LEGI ȘI DECRETE	1.200
● COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	2.000

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1993, sunt următoarele :

		<u>lei</u>
1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a		
— pierderi de acte, de sigilii, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț	1.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț	1.400
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț	2.400
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț	1.800
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt	20
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a		
— publicarea sentinței judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț	11.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi :		
— pentru agenții economici care au funcționat în anii 1991 și 1992	per anunț	8.000
— pentru agenții economici care au funcționat numai în anul 1992	per anunț	7.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană	300
— alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege	per cuvânt	20

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R.—S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR : PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, calea 13 Septembrie — Casa Republicii, sector 5, cont 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.  
Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenți economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sector 2, telefon 6.11.77.02.  
Tiparul : Tipografia „Monitorul Oficial”, București, str. Jiului nr. 163, sector 1, telefon 6.68.55.58.